
Regeringen, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti, Danmarksdemokraterne, Dansk Folkeparti, Nye Borgerlige, Liberal Alliance og Alternativet er enige om at styrke og forbedre arbejdsskadesystemet med en række konkrete initiativer, der skal forbedre tilskadekomnes tilknytning til arbejdsmarkedet, forbedre sagsbehandlingstiderne og øge erstatningsniveauet.

Enhver arbejdsskade er en for meget, og så mange arbejdsskader som muligt skal forebygges. Det er til gavn for medarbejderne, der ikke kommer til skade, og virksomhederne, der ikke mister værdifuld arbejdskraft.

Men når skaden er sket, er der behov for et velfungerende arbejdsskadesystem. Efter en arbejdsskade kan den tilskadekomne stå i en usikker situation. Det gælder helbreds- og arbejdsmæssigt, hvor den enkelte kan være i tvivl, om det med skaden er muligt at vende tilbage til sin hidtidige arbejdsplads. Samtidig kan tilskadekomne stå i en usikker økonomisk situation, hvor der kan gå lang tid, før man får en afgørelse og dermed klarhed om sin fremtidige økonomiske situation.

Samtidig er arbejdsskadesystemet for nogle afgørelsestyper præget af lange sagsbehandlingstider, og i 2021 var der i gennemsnit gået ca. 26 måneder fra en sag blev oprettet i AES til, at AES traf en afgørelse med tilkendelse af erstatning for erhvervsevnetab. Det er lang tid for den tilskadekomne at vente. Samtidig viser tal, at 45 pct. af dem, der kommer ud for en erstatningsberettiget arbejdsulykke, ikke er i ordinær beskæftigelse 5 år efter skaden til trods for, at de havde en høj arbejdsmarkedstilknytning før skaden.

Aftalepartierne er enige om, at der skal sættes ind, så sagsbehandlingstiderne, for de sager, der tager længst tid, forkortes, og så tilskadekomne hurtigere får klarhed over deres økonomiske situation. Samtidig skal arbejdsskadesystemet i højere grad end i dag understøtte, at tilskadekomne kommer tilbage på arbejdsmarkedet og så vidt muligt bliver selvforsørgende. Når tilskadekomne ikke lykkes med at komme tilbage på arbejdsmarkedet, er det et tab for den enkelte, arbejdsgiverne og samfundet.

Aftalen tager afsæt i de anbefalinger til ændringer i arbejdsskadesystemet, som arbejdsmarkedets parter er kommet med, og som fremgår af *Af rapportering fra tekniske drøftelser om arbejdsskadeområdet*. Der er således i aftalen fulgt op på en række af parternes anbefalinger.

Aftalepartierne tilslutter sig desuden arbejdsmarkedets parters anbefaling om, at ændringer på arbejdsskadeområdet skal ske trinvist og i et tempo, så det er muligt at lære af erfaringer, og så Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan tilpasse driften

hensigtsmæssigt. Aftalepartierne er enige om at følge udviklingen og implementeringen af aftalen løbende og at drøfte yderligere initiativer, hvis der vurderes at være behov.

Aftalekredsen vil årligt få en status for fremdriften i implementeringen af initiativerne i aftalen samt status for sagsbehandlingstider og tilskadekomnes tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Tre år efter ikrafttrædelsen af aftalen vil aftalekredsen drøfte status for aftalens initiativer og påvirkningen af sagsbehandlingstid og arbejdsmarkedstilknytning.

Flere skal tilbage i job efter en arbejdsskade

Fem år efter en erstatningsberettiget arbejdsulykke er 45 pct. ikke i ordinær beskæftigelse. Det er et tab for den enkelte, der ikke længere er en del af arbejdsfællesskabet, for arbejdsgiverne, der mister værdifuld arbejdskraft, og for samfundet. Arbejdsskadesystemet skal derfor rustes bedre til at understøtte, at tilskadekomne så vidt muligt bliver selvforsørgende eller bevarer tilknytningen til arbejdsmarkedet efter en skade, fx ved at tilskadekomne kan varetage nye funktioner i nuværende eller ny varig beskæftigelse. Det er en fælles forpligtigelse at sikre, at tilskadekomne så vidt muligt kan komme tilbage i varig beskæftigelse. Tilskadekomne er forpligtede til at gøre, hvad de kan for at komme tilbage i arbejde, ligesom der politisk og blandt arbejdsgivere skal sikres gode rammer for, at tilskadekomne kan anvende deres erhvervsevne.

Aftalepartierne er på den baggrund enige om en række initiativer, der bidrager til, at tilskadekomne kan opnå en bedre arbejdsmarkedstilknytning og i videst muligt omfang blive selvforsørgende og komme i varig beskæftigelse.

- *Uddannelsesgodtgørelse:* Der er behov for at gå nye veje i arbejdsskadessystemet. Aftalepartierne er derfor enige om, at tilskadekomne, der ikke længere kan varetage et job indenfor deres hidtidige fag, skal have bedre muligheder for at blive omskølet, så de på trods af deres skade i højere grad kan udnytte deres arbejdssevne og opnå varig beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Det gøres ved at etablere en uddannelsesgodtgørelsesordning, hvor tilskadekomne modtager 83 pct. af deres hidtidige løn under uddannelse. Efter uddannelsen vil tilskadekomnes erhvervsevnetab blive vurderet efter den tilskadekomnes nye muligheder og kompetencer på arbejdsmarkedet. Et eventuelt resterende erhvervsevnetab kompenseres med 100 pct. i stedet for den normale kompensation på 83 pct. Aftalepartierne er enige om, at kompensationsgraden på 100 pct. for et eventuelt resterende erhvervsevnetab er unik for uddannelsesgodtgørelsesordningen og skal bidrage til at gøre uddannelse attraktivt for de tilskadekomne. Aftalepartierne er enige om, at det generelle kompensationsniveau på 83 pct. på arbejdsskadeområdet skal fastholdes.

Målgruppen for ordningen er afgrænset til tilskadekomne med en forventet méngrad på mindst 10 procent, som ikke er i arbejde, og som ikke længere kan varetage hidtidig jobfunktion. AES varetager visitationen til ordningen, bl.a. på

baggrund af en vurdering fra kommunen af, at tilskadekomne med uddannelsen kan varetage et understøttet job på et område med gode beskæftigelsesmuligheder. Det forventes, at det primært vil være erhvervsuddannelser, erhvervsakademiuuddannelser og professionsbacheloruddannelser. I kommunens dialog med borgeren skal den tilskadekomne som i dag også vejledes om mulighederne i den almindelige beskæftigelsesindsats og alternative veje tilbage i job, fx via løntilskud eller virksomhedspraktik.

Aftalepartierne er enige om at følge implementeringen af ordningen tæt, så der kan foretages tilpasninger, hvis det er nødvendigt. Til brug herfor etableres et implementeringsforum med inddragelse af AES, fagforeninger, arbejdsgiverorganisationer, KL og forsikringsselskaber.

Beskæftigelsesministeren vil følge tilgangen til ordningen tæt og halvårligt orientere aftalepartierne om optag mv. Aftalepartierne er i den sammenhæng enige om at drøfte behovet for ændringer i ordningen, hvis tilgangen til ordningen afviger væsentligt fra det forudsatte.

Aftalepartierne er desuden enige om, at der er behov for en grundig evaluering, som kan tilvejebringe viden om virkningen af ordningen. Ordningen vil på den baggrund blive evalueret 5 år efter ikrafttrædelse, for at vise i hvor høj grad tilskadekomne fuldfører uddannelsen. Efter 10 år evalueres ordningen med henblik på, om ordningen fører til øget beskæftigelse.

- *Nyt formål om selvforsørgelse og tilknytning til arbejdsmarkedet:* Arbejdsskadesystemet skal udover at yde økonomisk kompensation for en arbejdsskade også understøtte, at tilskadekomne kommer tilbage på arbejdsmarkedet og så vidt muligt bliver selvforsørgende med varig beskæftigelse. Derfor er aftalepartierne enige om at indføre en supplerende formålsbestemmelse i arbejdsskadesikringsloven herom.
- *Mulighed for aktiv skadesbehandling hos offentlige forsikringsenheder :* Aftalepartierne er enige om at give Offentlige selvforsikrede enheder de samme muligheder som private forsikringsselskaber for at understøtte, at tilskadekomne kommer tilbage i job. Offentlige arbejdsgivere skal derfor fremover have mulighed for at yde aktiv skadesbehandling til tilskadekomne.
- *Præcisering af tabsbegrænsningspligten:* Tilskadekomne har i dag en pligt til at begrænse sit erhvervsevnetab. Aftalepartierne er enige om at præcisere reglerne med henblik på, at der kommer fokus på tabsbegrænsningsprincippet ved behandlingen af sagerne. Aftalepartierne er samtidig enige om at udvide pligten til også at omfatte tilskadekomne, der efter skaden tilkendes fleksjob.
- *Teknisk arbejdsgruppe om arbejdsmarkedstilknytning og koordinering mellem aktører i arbejdsskadesager:* Aftalepartierne er enige om, at der er brug for et fortsat fokus på at få tilskadekomne hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet og så vidt muligt

sikre, at tilskadekomne bliver selvforsørgende. Aftalepartierne er på den baggrund enige om, at der nedsættes en teknisk arbejdsgruppe med bl.a. repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter, som skal undersøge årsagerne til, at personer med arbejdsskader mister tilknytningen til arbejdsmarkedet, herunder hvilke hindringer der eksisterer på arbejdsmarkedet, og hvordan arbejdsgiverne kan understøtte fastholdelse, herunder på den eksisterende arbejdsplads. Arbejdsgruppen skal pege på mulige tiltag, der kan forbedre arbejdsmarkedstilknytningen og koordinationen mellem aktører på området. Arbejdsgruppens afrapportering skal drøftes med aftalepartierne.

- *Øget vejledning om arbejdsmarkedstilknytning til arbejdsgivere og tilskadekomne.*
Aftalepartierne er enige om, at det skal understøttes, at tilskadekomne efter en arbejdsskade kan fortsætte i et ansættelsesforhold hos sin hidtidige arbejdsgiver. Derfor skal arbejdsgivere og tilskadekomne have en styrket og målrettet vejledning med fokus på, at tilskadekomne bevarer tilknytningen til arbejdspladsen eller - hvis det ikke er muligt - til arbejdsmarkedet og i videst muligt omfang bliver selvforsørgende.

Hurtigere afklaring og kortere sagsbehandlingstid

Efter en arbejdsskade kan den tilskadekomne befinde sig i en usikker situation både helbredsmæssigt og økonomisk. Sagsbehandlingstiden skal forkortes, så den tilskadekomne hurtigere får klarhed over sin økonomiske situation. Samtidig skal de samlede sagsforløb forenkles, så sagerne ikke unødigt trækker ud i årevis.

Aftalepartierne er enige om, at det er et væsentligt succeskriterie for den politiske aftale, at sagsbehandlingstiden afkortes. Derfor opstilles der klare og entydige politiske målsætninger, som forenkler målstyringen af AES. Det skal understøtte, at AES inden for rammernes af målsætningerne kan tilrettelæge driften med henblik på at nedbringe sagsbehandlingstiden. Aftalepartierne forpligter sig til at følge opfyldelsen af målene i de kommende år. Der sættes særligt fokus på at få nedbragt sagsbehandlingstiden for sager med tab af erhvervsevne, idet det ofte er de sager, der tager længst tid, og hvor den tilskadekomne kan komme i klemme.

Aftalepartierne er enige om to konkrete mål for sagsbehandlingstiden frem mod 2027:

- Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for *alle* arbejdsskadesager skal maksimalt være 7 måneder. Det gælder både førstegangssager, genoptagelsessager, revisionsager og sager, som Ankestyrelsen har hjemvist til AES til fornyet behandling m.v. Ift sagsbehandlingstiden i 2021 svarer det til en reduktion på ca. 13 pct.
- Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, hvor tilskadekomne har et tab af erhvervsevne skal maksimalt være 20 måneder. Ift sagsbehandlingstiden i 2021 svarer det til en reduktion på disse sager på ca. 23 pct.

Beskæftigelsesministeriet vil anmode AES' bestyrelse om en plan for indfrielse af de politiske mål. Bestyrelsen skal i planen opstille årlige delmål for at nå målene. Planen skal forelægges for aftalekredsen.

Der gøres midtvejsstatus i 2025. Aftalepartierne er enige om, at de vil drøfte og igangsætte yderligere initiativer, hvis målsætningerne ikke forventes at kunne indfries.

Aftalepartierne er enige om, at målene for sagsbehandlingstid skal erstatte de eksisterende lovfastsatte frister og sagsbehandlingen. Det skal styrke AES's bestyrelses mulighed og ansvar for at tilrettelægge den mest hensigtsmæssige sagsafvikling. Målene skal give AES en større fleksibilitet og forenkling ift. at styre driften inden for enkle og tydelige mål for sagsbehandlingstiden.

Aftalepartierne er desuden enige om en række initiativer, der bidrager til kortere sagsbehandlingstid og forenklede sagsforløb. Initiativerne skal bidrage til at skabe gode rammer for, at AES kan opnå målene for sagsbehandlingstiden.

- *Ny og forenklet årslønsberegning:* Særligt i sager med tab af erhvervsevne kan tilskadekomne opleve at vente i lang tid på en afgørelse. Det skyldes bl.a. den årslønsberegning, der indgår i alle afgørelser om erstatning for tab af erhvervsevne, som er kompliceret og i vidt omfang præget af skøn.

Aftalepartierne er enige om, at tilskadekomnes årsløn før skaden som hovedregel skal fastsættes som den skattepligtige lønindkomst i det bedste indtægtsår ud af de seneste fem år forud for skaden. Ved at tage udgangspunkt i det bedste af de seneste fem år ønsker aftalepartierne at tage hensyn til de tilskadekomne, der i en midlertidig periode har haft en lavere årsløn, fx på grund af deltidsansættelse. Aftalepartierne er enige om, at den fastsatte årsløn (opreguleret fra skadetidspunktet til afgørelsestidspunktet) anvendes som udtryk for tilskadekomnes indtjeningssevne, hvis skaden ikke var sket. Aftalepartierne er endelig enige om, at årslønnen som udgangspunkt skal indhentes fra Indkomstregistret.

Aftalepartierne er endvidere enige om, at der i særlige tilfælde skal kunne undtages fra hovedreglen. Undtagelserne skal sikre, at tilskadekomne med særlige forhold får fastsat en årsløn, som afspejler deres indtjeningssevne på trods af, at de faktiske lønoplysninger fra de seneste fem år ikke kan anvendes direkte. Det gælder fx for personer, der er nye på arbejdsmarkedet eller personer på deltid med en særlig grund (fx pasning af handicappet barn). Aftalepartierne er også enige om at hæve minimumsårslønnen og årslønnen for tilskadekomne uden for erhverv, samt at lovfæste normalårslønnen, som i dag alene findes i en teknisk vejledning.

Beskæftigelsesministeriet vil følge implementeringen af forslaget tæt. Herunder i forhold til sagsbehandlingstid, erstatningsudmåling og konsekvenserne for tilskadekomne med deltidsansættelse.

- *Større intervaller i udmålingen af erstatning for tab af erhvervsevne:* I dag bliver tilskadekomnes erhvervsevnetab fastsat med udgangspunkt i en konkret og individuel vurdering, hvor der tilstræbes en meget præcis vurdering af tilskadekomnes tab. Tabet fastsættes i procent i intervaller på 5 pct. (15 pct., 20 pct., 25 pct. etc.). Aftalepartierne er enige om at indføre større intervaller ved fastsættelse af erhvervsevnetabsprocenten. Det skal bidrage til en forenklet og dermed hurtigere sagsbehandling. I stedet for 5 procentpoint mellem hvert interval skal fastsættelsen af tilskadekomnes erhvervsevnetab fremover ske inden for intervaller med 10 procentpoint mellem hver. Dog fastholdes et interval på 15 pct. erhvervsevnetab så intervallerne fremadrettet bliver 15 pct., 20 pct., 30 pct. 40 pct. etc.
- *Forenkling af forsikringssekskabernes oversendelse af sager om arbejdsulykker til AES:* Der er i dag ofte sammenfald mellem AES' og forsikringssekskabernes oplysning af sager om arbejdsulykker. Forsikringssekskaberne oversender årligt cirka 5.000 sager til AES, som anerkendes uden at føre til erstatning. Aftalepartierne er enige om at ændre kravene for oversendelse af sager, så forsikringssekskaberne alene skal oversende sager, hvor sekskabet vurderer, at der kan blive tale om erstatningsberettigende følger. Tilskadekomne kan altid bede om at få sagen behandlet af AES. Sager, som sekskaberne mener, skal afvises, skal fortsat sendes til AES til egentlig behandling.
- *Forsøg med at flytte afgørelseskompetence fra AES til forsikringssekskaber:* Aftalepartierne er enige om at igangsætte forsøg med at give udvalgte forsikringssekskaber mulighed for at træffe afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet. Hensigten er hurtigere sagsbehandlingstid samtidig med, at kvaliteten bevares. De konkrete forsøg skal konkretiseres i samarbejde med AES, forsikringsbranchen og arbejdsmarkeds parter. Tilskadekomne omfattet af forsøget vil altid kunne bede om at få sagen oversendt til AES med henblik på, at AES træffer afgørelsen. Det gælder også, hvis forsikringssekskabet har truffet afgørelse om afvisning.
- *Arbejdsskadekursus til offentlige selvforsikrede enheder:* Med henblik på at styrke viden om og håndtering af arbejdsskadesager etableres et frivilligt arbejdsskadekursus målrettet medarbejdere i selvforsikrede enheder (stat, kommuner og regioner).
- *Indførelse af svarfrister og bøder:* Rigsrevisionen har tidligere anslået, at 2/3 af sagsbehandlingstiden i AES skyldes, at AES venter på svar fra eksterne aktører. Aftalepartierne er enige om at indføre en frist for professionelle aktørers (læger, kommuner, arbejdsgivere m.fl.) svar til AES. Samtidig indføres bødestraf for manglende besvarelse af anmodninger om oplysninger. Aftalepartierne er

enige om, at muligheden for bødestraf kun skal gælde oplysninger, som de pågældende arbejdsgivere, fagpersoner, myndigheder m.v. allerede er i besiddelse af.

- *Hurtigere anmeldelse af erhvervssygdomme:* Aftalepartierne er enige om at ændre læger og tandlægers frist for at anmelde erhvervssygdomme til 14 dage efter, at de er blevet bekendt med, at en sygdom formodes at være erhvervsbetinget. Hermed anmeldes sagerne hurtigere end i dag, hvor fristen er otte uger. Fristerne for anmeldelse af erhvervssygdomme og arbejdsulykker ensrettes dermed.
- *Hurtigere oplysning af sager i AES:* Aftalepartierne er enige om, at der er behov for et løbende fokus på rammerne for AES' sagsbehandling med henblik på at sikre hurtige og korrekte afgørelser. Beskæftigelsesministeret vil anmode AES's bestyrelse om en redegørelse, der kortlægger forhold med betydning for sagsbehandlingstiden i AES. Redegørelsen skal bl.a. afdække betydningen af den eksisterende lovgivning, praksis for oplysningen af en arbejdsskadesag samt kommunikationskanaler og metoder, herunder registeradgang, når AES indhenter oplysninger hos eksterne parter, myndigheder m.v. Redegørelsen skal derudover pege på mulige forbedringspotentialer, herunder ift. mulig objektivisering af sagsbehandlingen. Redegørelsen vil blive forelagt og drøftet i aftalekredsen.
- *Begrænsning af genoptagelse:* I næsten to ud af tre af de genoptagelsessager, hvor spørgsmålet om tab af erhvervssevne sagsbehandles igen, fører genoptagelsen ikke til et ændret resultat. Det betyder, at den tilskadekomne har ventet yderligere uden ændret resultat, ligesom det indebærer unødvendig brug af sagsbehandlingsressourcer. Aftalepartierne er på den baggrund enige om, at muligheden for at få genoptaget en afgørelse skal være betinget af, at tilskadekomne kan sandsynliggøre, at der ved fornyet behandling af sagen vil være grundlag for en ændret afgørelse. Tilskadekomne, der oplever en væsentlig forværring af deres tilstand, vil således fortsat have adgang til genoptagelse.
- *Indførelse af en søgsmålsfrist:* For at sikre hurtigere endelig afklaring af arbejdsskadesager er aftalepartierne enige om at indføre en frist for at indbringe administrative afgørelser i arbejdsskadesagen for domstolene. Fristen sættes til ½ år for forsikringsselskaberne og 1 år for tilskadekomne for at tage hensyn til forskellen i ressourcer mellem de to parter. Derudover stilles der krav om, at der først kan anlægges en sag ved domstolene, når den administrative rekurs er udtømt.
- *Forældelsesfrist:* Aftalepartierne er enige om at ophæve særreglerne i arbejdsskadesikringsloven om, at der ikke er en kort forældelsesfrist for genoptagelse på ulovbestemt grundlag. Fremover vil der gælde en kort forældelsesfrist på 10 år for genoptagelse på ulovbestemt grundlag. I Patienterstatningen er denne frist 3 år.

- *COVID 19*: Beskæftigelsesministeriet vil afdække håndteringen af samfundskritisk sygdom i arbejdsskadesystemet. Afdækningen vil ske med udgangspunkt i COVID-19 pandemien og de erfaringer, der er gjort i håndteringen heraf. Afdækningen færdiggøres medio 2023 og drøftes efterfølgende i aftalekredsen med henblik på at tage stilling til, om der er behov for at tilpasse reglerne.

Forbedret erstatningssystem

Når skaden sker, skal der være et arbejdsskadesystem, der griber den tilskadekomne, så vedkommende bliver kompenseret for sine skader. Aftalepartierne er enige om, at erstatningsniveauet skal forbedres for personer, der kommer til skade på deres arbejde. Samtidig skal det være lettere at få erstatning efter erstatningsansvarsloven efter vold på arbejdet.

Aftalepartierne er på den baggrund enige om en række initiativer, der bidrager til et forbedret erstatningssystem.

- *Grænsen for aldersnedsættelse for størrelsen på méngodtgørelsen øges ved næstkommende hævelse af pensionsalderen*: I dag nedskrives méngodtgørelsen med 1 pct. for hvert år, tilskadekomne på skadestidspunktet er ældre end 39 år og med 2 pct. for hvert år tilskadekomne er ældre end 59 år. Aftalepartierne er enige om fra 2035 at hæve tidspunktet for nedskrivningen af méngodtgørelsen som følge af alder med et år. Det betyder, at fra 2035 vil aldersnedsættelsen ske for personer, der er ældre end 40 år.
- *Lettere adgang til erstatning ved vold på arbejdspladsen*: Ansatte, der udsættes for vold på arbejdet fra de borgere, som de er ansat til at tage vare på, kan i dag stå i et etisk dilemma, hvis de via voldsoffererstatningsloven skal opnå den erstatning efter erstatningsansvarsloven, som de kan være berettiget til udover den erstatning, som de får fra arbejdsskadesikringsloven. For at gøre det lettere for ansatte i disse situationer at opnå erstatning efter erstatningsansvarsloven i form af bl.a. godtgørelse for svie og smerte samt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, er aftalepartierne enige om at forpligte visse offentlige og private arbejdsgivere til at tegne forsikring. Forpligtelsen gælder for arbejdsgivere, hvor de ansatte har en særlig risiko for at blive udsat for vold på arbejdet fra borgere, der drages omsorg for. Det vil betyde, at ansatte kan få erstatning efter erstatningsansvarsloven uden at skulle anlægge en sag ved domstolene.

Aftalepartierne er samtidig enige om, at øvrige arbejdsgivere skal have muligheden for at forsikre deres ansatte, hvis de vurderer, at der er behov. Aftalepartierne er desuden enige om, at der skal indføres en undtagelsesbestemmelse til kravet om politianmeldelse i offererstatningsloven.

- *Højere erstatningsniveau for fremtidige behandlingsudgifter og hjælpemidler*: Aftalepartierne er enige om at hæve niveauet for betaling for fremtidige behandlingsud-

gifter, så erstatningerne i højere grad vil dække tilskadekomnes fremtidige faktiske udgifter til behandling og hjælpemidler. Hertil ændres reglerne, så behovet for behandling og hjælpemidler dækkes livsvarigt og ikke kun frem til pensionsalderen.

- *Erstatning for tab af forsørger indtil barnets 21. år:* Aftalepartierne er enige om, at alle børn, der mister en eller begge forældre pga. en arbejdsskade, skal have bedre økonomiske betingelser. Derfor får alle børn og unge, der har ret til erstatning for tab af forsørger, automatisk erstatningen til de fylder 21 år.
- *Oplysninger om sort arbejde og socialt bedrageri:* Aftalepartierne er enige om, at hvis AES i sagsbehandlingen får oplysninger om sort arbejde eller socialt bedrageri, forpligtes AES til at videregive oplysninger herom til rette myndigheder. Aftalepartierne er desuden enige om, at sort arbejde ikke længere vil kunne indgå i opgørelsen af tilskadekomnes årsløn.
- *Ændret kapitaliseringstidspunkt ved genbehandling:* Tilskadekomne kan i dag i visse situationer få dobbelt kompensation for tab af erhvervsevne, hvis der ved genoptagelser beregnes en kapitalerstatning for en periode, der ligger forud for afgørelsestidspunktet. Det gælder uanset, at tilskadekomne allerede har modtaget en løbende erstatning for samme tab. Aftalepartierne er enige om, at kapitaliserede erstatninger skal beregnes og udbetales fra den dato, hvor den endelige afgørelse om kapitalerstatning fastsættes.
- *Reduktion af arbejdsskadeafgiften:* Aftalepartierne er enige om, at det varige statslige provenu som følge af aftalen skal tilbageføres til arbejdsgiverne via en reduktion af arbejdsskadeafgiften. Afgiften reduceres derfor med 2,2 pct. point i 2031.

Veteraners arbejdsskadesager

Danske veteraner leverer en ekstraordinær indsats, vi som samfund kan være stolte af. De sætter livet på spil, når de udsendes for Danmark, og deres arbejdsvilkår i forbindelse med udsendelsen kan adskille sig fra sædvanlige arbejdsvilkår i Danmark. Derfor følger der også et særligt ansvar for at tage hånd om vores veteraner, hvis de kommer hjem fra udsendelser i verdens konfliktområder med ar på krop eller sjæl. De skal have den rette hjælp og støtte, og det skal sikres, at veteranerne møder et arbejdsskadesystem, der tager hånd om dem og hjælper dem godt videre i deres liv.

Aftalepartierne er enige om, at danske veteraners arbejde har en helt særlig karakter. Aftalepartierne er derfor enige om, at Beskæftigelsesministeriet med inddragelse af Forsvarsministeriet skal afdække fordele og ulemper ved arbejdsskadesystemet på veteranområdet og komme med forslag til mulige ændringer, hvor konsekvenserne for veteranerne samt de økonomiske og administrative konsekvenser

er belyst. Beskæftigelsesministeriet skal i afdækningen inddrage viden om det norske og amerikanske system for veteraner.

Afdækningen færdiggøres primo 2023, hvorefter den vil lægge til grund for en politisk drøftelse af området.

Økonomi

Aftale om et forbedret arbejdsskadesystem skønnes fuldt indfaset at indebære øgede erstatningssummer for tilskadekomne på i alt 100 mio. kr. samt være neutral for arbejdsgivernes umiddelbare merudgifter, *jf. tabel 1*. Økonomien skønnes at være fuldt indfaset efter 34 år i 2057. Aftalen skønnes samlet set at forbedre arbejdsudbuddet med ca. 300 fuldtidspersoner fuldt indfaset, som kan henføres til forslaget om en ny uddannelsesordning for personer med arbejdsskade samt forslaget om reduceret arbejdsskadeafgift.

Aftalepartierne er enige om, at de initiativer, der kræver lovgivning træder i kraft primo 2024. *Lettere adgang til erstatning ved vold på arbejdspladsen* træder dog i kraft i 2025, *Aldersreduktion af mængdgtørelsen nedsættes med ét år* i 2035 og arbejdsskadeafgiften nedsættes i 2031.

Tabel 1
Økonomiske konsekvenser for tilskadekomne, arbejdsgivere og offentligt provenu ved samlet pakke, årlige, 2022-niv.

Mio. kr.	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	Fuldt indfaset
Tilskadekomne, efter skat*	20	25	35	40	40	40	40	100
Offentligt provenu**	-5	-15	-5	0	0	5	5	0
Arbejdsgivere, umiddelbar virkning***	-90	-100	-75	-80	-85	-90	-90	0
<i>Heraf offentlige arbejdsgivere</i>	-30	-30	-25	-25	-30	-30	-30	0
<i>Heraf private arbejdsgivere</i>	-60	-65	-50	-55	-60	-60	-60	0

Anm.: Beløb er afrundet til nærmeste 5 mio. kr. Arbejdsgivernes udgifter fordelt på private og offentlige arbejdsgivere er afrundet til nærmeste 5 mio. kr. og summer ikke nødvendigvis til arbejdsgivernes samlede umiddelbare virkning.

*For tilskadekomne indgår også effekter af uddannelse på deres arbejdsmarkedstilknytning.

**Offentligt provenu består af både skatte- og afgiftsindtægter, tilbageløb, men også besparelser på offentlige forsørgelsesudgifter.

***Der opgøres umiddelbare merudgifter for arbejdsgiverne (inkl. offentlige arbejdsgivere).

Kilde: Beskæftigelsesministeriets egne beregninger på baggrund af data fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Finansieringen af arbejdsskadeområdet fungerer efter et ”forureneren betaler”-princip. Det betyder, at arbejdsgivere i brancher med mange arbejdsulykker og/eller erhvervsygdomme generelt betaler mere i forsikringspræmie og/eller AES-bidrag. Særligt på ulykkesområdet er det – alt andet lige – muligt for arbejdsgiverne at påvirke forsikringspræmien ved at forebygge ulykker og kunne fremvise en lav

ulykkesfrekvens. Arbejdsgivernes udgifter på arbejdsskadeområdet er fradragsberettiget, og udgiften kan fradrages fuldt ud.